

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាល

គោលនយោបាយជាតិ

ស្តីពី

ការសិក្សាពេញមួយជីវិត

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន
នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

អារម្ភកថា

ការអប់រំបានដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្សនិងជាឆ្នឹកខ្នងនៃការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចជាតិ។ ការអប់រំតាមគ្រប់រូបភាពទាំងក្នុងប្រព័ន្ធ ក្រៅប្រព័ន្ធ និងមិនផ្លូវការ ជាមធ្យោបាយសក្តិសិទ្ធិក្នុងការធានាឱ្យការសិក្សាមានគុណភាពប្រកបដោយសមធម៌ បរិយាបន្ន និងការលើកកម្ពស់ឱកាសសិក្សាពេញមួយជីវិតសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា។

ការសិក្សាពេញមួយជីវិតបានក្លាយជាប្រធានបទដ៏សំខាន់សម្រាប់ការអប់រំ សំដៅធានាសិទ្ធិសេរីភាព និងសុភមង្គល បុគ្គល គ្រួសារ និងសង្គម ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងទីផ្សារការងារក្នុងបរិបទថ្មី។ ការសិក្សាពេញមួយជីវិតជាដំណើរការរៀនសូត្រទាំងនៅក្នុងប្រព័ន្ធ ក្រៅប្រព័ន្ធ និងមិនផ្លូវការ តាំងពីការចាប់កំណើតរហូតដល់វ័យជរា ដើម្បីអភិវឌ្ឍវិជ្ជាសម្បទា បំណិនសម្បទា ចរិយាសម្បទា កាយសម្បទា និងគុណសម្បទា ឱ្យក្លាយជាពលរដ្ឋល្អនិងចេះរួមរស់ជាមួយគ្នាប្រកបដោយភាពសុខដុមនៅក្នុងសង្គម។ ស្ថិតក្នុងបរិការណ៍នៃសកលភារូបនីយកម្មសតវត្សរ៍ទី២១និងការប្រកួតប្រជែងទាំងក្នុងតំបន់ និងសកលលោក ផ្នែកសង្គម សេដ្ឋកិច្ច នយោបាយ បរិស្ថាន វប្បធម៌ ឧស្សាហកម្ម និងបច្ចេកវិទ្យា បុគ្គល គ្រប់រូបត្រូវទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាលវប្បធម៌សិក្សាពេញមួយជីវិត។

នៅក្នុងរយៈពេល២ទសវត្សរ៍ចុងក្រោយនេះ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាសម្រេចបាននូវការផ្លាស់ប្តូរគួរឱ្យកត់សម្គាល់ ជាពិសេស ការធានាបាននូវសន្តិភាពពេញលេញ ស្ថិរភាពនយោបាយរឹងមាំ និងសន្តិសុខសាធារណៈ ជាមួយនឹងកំណើនសេដ្ឋកិច្ចជាមធ្យម៧,៧ភាគរយក្នុងមួយឆ្នាំ។ អត្រានៃភាពក្រីក្រធ្លាក់ចុះមកក្នុងរង្វង់១០ភាគរយ នៅឆ្នាំ២០១៨។ បច្ចុប្បន្ននេះ កម្ពុជាកំពុងបោះជំហានទៅរកដំណាក់កាលថ្មីមួយទៀតនៃការអភិវឌ្ឍ គឺការប្រែក្លាយកម្ពុជាឱ្យទៅជាប្រទេសដែលមានចំណូលមធ្យមកម្រិតខ្ពស់នៅឆ្នាំ២០៣០ និងជាប្រទេសដែលមានចំណូលខ្ពស់នៅឆ្នាំ២០៥០។ នៅក្នុងន័យនេះ គោលនយោបាយជាតិស្តីពីការសិក្សាពេញមួយជីវិតត្រូវបានអភិវឌ្ឍឡើង ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងបរិបទថ្មី សំដៅអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្សប្រកបដោយសក្តានុពលសម្រាប់ឈានឆ្ពោះទៅសម្រេចចក្ខុវិស័យកម្ពុជាខាងលើ។

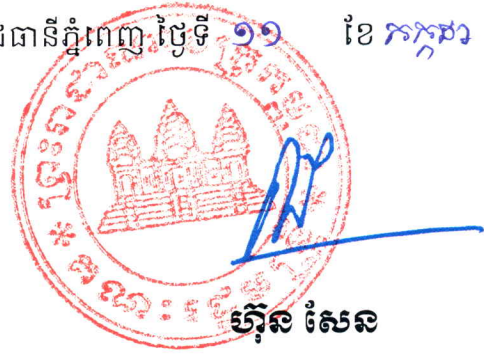
ក្នុងនាមរាជរដ្ឋាភិបាល ខ្ញុំសូមសំដែងនូវការកោតសរសើរចំពោះ ក្រសួង ស្ថាប័ន ដៃគូអភិវឌ្ឍនិងគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ដែលបានចូលរួមចំណែកយ៉ាងសកម្មទាំងផ្នែកស្មារតី បច្ចេកទេស និងសម្ភារៈ ធ្វើឱ្យសម្រេចបាននូវគោលនយោបាយជាតិស្តីពីការសិក្សាពេញមួយជីវិត សម្រាប់ជាត្រីវិស័យក្នុងការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្សឆ្ពោះទៅកាន់វឌ្ឍនភាព វិបុលភាព និងភាពឆ្អឹងឆ្អានរុងរឿង។

រាជរដ្ឋាភិបាលសង្ឃឹមយ៉ាងមុតមាំថា ក្រសួង ស្ថាប័ន ដៃគូអភិវឌ្ឍ វិស័យឯកជន សហគមន៍ គ្រួសារ និងប្រជាពលរដ្ឋគ្រប់រូប នឹងចូលរួមចំណែកក្នុងការផ្សព្វផ្សាយ គាំទ្រ និងអនុវត្តគោលនយោបាយ នេះឱ្យទទួលបានជោគជ័យ។

ថ្ងៃសៅរ៍ ថ្ងៃទី ១០ ខែ សីហា ឆ្នាំកុរ ឯកស័ក ព.ស.២៥៦៣

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ២០១៩

ហ៊ុន សែន

មាតិកា

អារម្ភកថា..... i

១_ សេចក្តីផ្តើម..... ១

២_ ចក្ខុវិស័យ..... ៤

៣_ គោលបំណង..... ៤

៤_ គោលដៅ..... ៤

៥_ យុទ្ធសាស្ត្រ..... ៤

 ៥.១_ អភិវឌ្ឍក្របខណ្ឌច្បាប់និងយន្តការ..... ៤

 ៥.២_ ផ្តល់សេវាការសិក្សាពេញមួយជីវិតដល់ពលរដ្ឋគ្រប់រូប..... ៥

 ៥.៣_ អភិវឌ្ឍកម្មវិធីសិក្សាពេញមួយជីវិតឱ្យសម្បូរបែបនិងមានភាពបត់បែនឆ្លើយតប
 ទៅនឹងតម្រូវការរបស់អ្នកសិក្សា..... ៥

 ៥.៤_ អភិវឌ្ឍមជ្ឈមណ្ឌលសិក្សា ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងទីកន្លែងសិក្សាឱ្យបានសមស្រប... ៦

 ៥.៥_ បណ្តុះបណ្តាលអ្នកសម្របសម្រួលកម្មវិធីសិក្សាពេញមួយជីវិតប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈ... ៦

 ៥.៦_ ផ្តល់ការទទួលស្គាល់ ការបញ្ជាក់សុពលភាព និងមានការទទួលស្គាល់គុណភាព
 នៃការសិក្សាពេញមួយជីវិតដោយតម្លាភាព យុត្តិធម៌ និងមានសង្គតិភាព..... ៧

 ៥.៧_ ជំរុញក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ សម្រាប់គាំទ្រការសិក្សាពេញមួយជីវិត..... ៧

 ៥.៨_ លើកកម្ពស់វប្បធម៌រស់នៅជាពលរដ្ឋសកល..... ៨

 ៥.៩_ លើកកម្ពស់សមភាព សមធម៌ យេនឌ័រ និងបរិយាបន្ន..... ៨

 ៥.១០_ លើកកម្ពស់ការអប់រំតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា..... ៨

 ៥.១១_ ជំរុញវិស័យឯកជន ដៃគូអភិវឌ្ឍ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលចូលរួម
 ផ្តល់សេវាសិក្សាពេញមួយជីវិត..... ៩

៦_ ផែនការសកម្មភាព..... ៩

 ៦.១_ ការបង្កើតយន្តការ..... ៩

 ៦.២_ ការបង្កើតក្របខណ្ឌគតិយុត្ត..... ៩

 ៦.៣_ ការគាំទ្រហិរញ្ញវត្ថុ..... ១០

 ៦.៤_ ការបណ្តុះបណ្តាលធនធានមនុស្ស..... ១០

 ៦.៥_ ដំណើរការអនុវត្តគម្រោង..... ១០

៧_ ការតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងការវាយតម្លៃ..... ១០

៨_ សេចក្តីសន្និដ្ឋាន..... ១១

សន្ទានុក្រម

១. សេចក្តីផ្តើម

បញ្ញត្តិនៃ «ការសិក្សាពេញមួយជីវិត» ឆ្នាំ១៩៧២ ជាបញ្ញត្តិគោលមួយដែលបានដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងគោលនយោបាយអប់រំរបស់ប្រទេសជឿនលឿននិងប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍ។ តាមរយៈបញ្ញត្តិនៃការសិក្សាពេញមួយជីវិតនេះ បានលេចឡើងនូវបញ្ហាប្រឈមមួយចំនួនដូចជាសិទ្ធិទទួលបានការអប់រំ ការចុះឈ្មោះចូលរៀន និងគុណភាពអប់រំ ដែលមិនទាន់ឆ្លើយតបនឹងការវិវត្តរបស់ពិភពលោក (ការអប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា ឆ្នាំ១៩៩០ នៅជមទៀន ប្រទេសថៃ)។ គោលដៅនៃការអប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា ត្រូវបានពិនិត្យឡើងវិញក្នុងឆ្នាំ២០០០ នៅដាក់ប្រទេសសេណេហ្គាល់ ស្របពេលដែលប្រទេសជឿនលឿនបានផ្តោតលើការអប់រំជនពេញវ័យអំពីជំនាញវិជ្ជាជីវៈ ដើម្បីលើកកម្ពស់ជីវភាពរស់នៅឱ្យកាន់តែប្រសើរឡើង។

ក្នុងសតវត្សទី២១នេះ ការសិក្សាពេញមួយជីវិតបានក្លាយជាប្រធានបទដ៏សំខាន់សម្រាប់ការអប់រំ ហើយក៏ជាឧបករណ៍ដែលមានប្រយោជន៍សម្រាប់ទទួលបានសិទ្ធិសេរីភាព ភាពសប្បាយរីករាយ និងឆ្លើយតបទៅនឹងបម្រែបម្រួលនៃតម្រូវការទីផ្សារការងារ ពិសេស ភាពចាំបាច់នៃការសិក្សារបស់ពលរដ្ឋគ្រប់រូបនៅគ្រប់កាលៈទេសៈផងដែរ។ ការសិក្សាពេញមួយជីវិតបានក្លាយជាសមាសភាគសំខាន់ក្នុងគោលដៅទី៤នៃក្របខណ្ឌគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព ឆ្នាំ២០៣០ នៅអ៊ីនឈន់ សាធារណរដ្ឋកូរ៉េ ពោលគឺ «ធានាឱ្យការអប់រំមានគុណភាពប្រកបដោយសមធម៌ បរិយាបន្ន និងលើកកម្ពស់ឱកាសក្នុងការសិក្សាពេញមួយជីវិតសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា»។

ចាប់តាំងពីចុងឆ្នាំ២០១៥ តាមរយៈកិច្ចប្រជុំថ្នាក់តំបន់អាស៊ីប៉ាស៊ីហ្វិកសម្រាប់ការអប់រំ ឆ្នាំ២០៣០ ដែលរៀបចំដោយអង្គការយូណេស្កូ ប្រទេសនីមួយៗបានរៀបចំពិនិត្យឡើងវិញ និងធ្វើមូលដ្ឋាននីយកម្មលើគោលនយោបាយនិងផែនការយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ខ្លួន ឆ្ពោះទៅរកការអប់រំមានគុណភាព បរិយាបន្ន សមធម៌ និងការសិក្សាពេញមួយជីវិតសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា។ ស្ថិតក្នុងបរិបទនេះ ប្រទេសមួយចំនួនក្នុងតំបន់បាននិងកំពុងរៀបចំគោលនយោបាយនិងយុទ្ធសាស្ត្រឆ្លើយតបទៅនឹងការសិក្សាពេញមួយជីវិតនៅកម្រិតផ្សេងៗគ្នា។

រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រង់មាត្រា៦៥ បានចែងថា «រដ្ឋត្រូវការពារនិងលើកស្ទួយសិទ្ធិរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ក្នុងការទទួលបានការអប់រំប្រកបដោយគុណភាពនៅគ្រប់កម្រិត និងត្រូវចាត់វិធានការគ្រប់បែបយ៉ាងជាជំហានៗ ដើម្បីឱ្យការអប់រំនេះ បានទៅដល់ប្រជាពលរដ្ឋគ្រប់រូប» និងមាត្រា៦៦ «រដ្ឋកសាងប្រព័ន្ធអប់រំមួយពេញលេញ និងឯកភាពនៅទូទាំងប្រទេស ដែលធានាឱ្យបាននូវគោលការណ៍សេរីភាពខាងសិក្សា ធិការនិងគោលការណ៍សមភាពក្នុងការអប់រំ ដើម្បីឱ្យប្រជាពលរដ្ឋគ្រប់រូបមានភ័ព្វសំណាងគ្រប់គ្រាន់ស្មើគ្នាក្នុងការកសាងជីវិត»។

រាជរដ្ឋាភិបាលតាមរយៈក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា បានខិតខំប្រឹងប្រែង ផ្តល់ឱកាស តាមគ្រប់រូបភាពដល់ប្រជាជនកម្ពុជាគ្រប់រូប ដើម្បីទទួលបានការអប់រំទាំងអស់គ្នា ដោយបើក យុទ្ធនាការដោះគ្រោះមិនចេះអក្សរនិងគ្រោះភ្លេចអក្សរ តាមពាក្យស្លោកមួយចំនួនក្នុងន័យ លើកកម្ពស់ការអប់រំដូចជា«អ្នកចេះច្រើនបង្រៀនអ្នកចេះតិច អ្នកចេះតិចបង្រៀនអ្នកមិនចេះ» ក្នុង ទសវត្សរ៍ទី៩នៃសតវត្សរ៍ទី២០ និង«រៀនហើយរៀនទៀត រៀនមិនចេះចប់» នៅទសវត្សរ៍ទី ១០នៃសតវត្សរ៍ទី២០។ ដំណាក់កាលបន្តបន្ទាប់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាបានដាក់ ចេញនូវគោលនយោបាយ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ និងកម្មវិធីអប់រំពាក់ព័ន្ធនានា មានជាអាទិ៍ ច្បាប់ស្តីពីការអប់រំ គោលនយោបាយអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធនិងផែនការជាតិអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ ដើម្បី ឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការគ្រប់ក្រុមមុខសញ្ញាជនបាត់បង់ឱកាស។

នៅពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ប្រព័ន្ធអប់រំកម្ពុជាមានការរីកចម្រើនខាងបរិមាណគួរជាទីមោទនៈ ជាពិសេស នៅកម្រិតបឋមសិក្សា។ ទោះបីយ៉ាងនេះក្តី បញ្ហាសិស្សបោះបង់ការសិក្សានិង គុណភាពសិក្សានៅតែជាគ្គីកង្វល់នៅឡើយ។ ជាក់ស្តែង អត្រាពិតនៃការសិក្សានៅបឋមសិក្សា មានប្រមាណ៩៧% នៅទសវត្សរ៍ចុងក្រោយនេះ។ ប៉ុន្តែ សិស្សដែលអាចបញ្ចប់ការសិក្សានៅ បឋមសិក្សាមានប្រមាណ៨០% បញ្ចប់មធ្យមសិក្សាបឋមភូមិមានប្រមាណ៤០% និងមធ្យម សិក្សាទុតិយភូមិមានប្រមាណ២០%។ ការវាយតម្លៃថ្នាក់ជាតិលើមុខវិជ្ជាភាសាខ្មែរនិងគណិតវិទ្យា ក៏បានបង្ហាញផងដែរថា សិស្សស្ទើរតែពាក់កណ្តាលដែលបានចូលរួមក្នុងការវាយតម្លៃនៅថ្នាក់ ទី៣ ទី៦ និងទី៨ មិនទទួលបានចំណេះដឹងដូចការរំពឹងទុកនោះទេ។

ដោយសារមានការខិតខំគ្រប់ភាគីតាមរយៈកម្មវិធីអប់រំក្នុងប្រព័ន្ធ ក្រៅប្រព័ន្ធ និងមិន ផ្លូវការ អត្រាអក្ខរកម្មជនពេញវ័យអាយុ១៥ឆ្នាំឡើងមាន៨០,៥% ស្រ្តីមាន៧៥,០% ក្នុងនោះ អត្រាអក្ខរកម្មនៅតាមជនបទ មានត្រឹមតែ៧៦,៨% ស្រី៧០,៧% ប៉ុណ្ណោះ(អង្កេតស្តីពីសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកម្ពុជា វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ ក្រសួងផែនការ ឆ្នាំ២០១៦)។

ផលិតភាពរបស់និយោជិតនៅតាមសហគ្រាស គ្រឹះស្ថានត្រូវបានកត់សម្គាល់ដោយ និយោជកនៅមានកម្រិត ដោយសារតែក្នុងចំណោមកម្លាំងពលកម្មអាយុ១៥ឆ្នាំដល់៦៤ឆ្នាំ សរុប៨ ៣៥៩ ០០០នាក់ ស្រី៤ ០៣៥ ០០០នាក់ ក្នុងចំណោមនោះ កម្លាំងពលកម្មដែលមិន បានចូលរៀនសាលាសោះឬបានចូលរៀនតិចតួច ហើយបោះបង់ការសិក្សាមាន១៣,៥០ភាគរយ មិនបានបញ្ចប់ថ្នាក់បឋមសិក្សាមាន៣២,៥ភាគរយ បានបញ្ចប់ថ្នាក់បឋមសិក្សាមាន២៧,៨ភាគរយ បានបញ្ចប់មធ្យមសិក្សាបឋមភូមិមាន១៤,០ភាគរយ បានបញ្ចប់មធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិមាន ៦,៨ភាគរយ និងបានបញ្ចប់ថ្នាក់មហាវិទ្យាល័យមាន៥,៤ភាគរយ (អង្កេតស្តីពីសេដ្ឋកិច្ច សង្គម កម្ពុជា វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ ក្រសួងផែនការ ឆ្នាំ២០១៦)។ លើសពីនេះទៀត នៅឆ្នាំ២០០៨ សហព័ន្ធនិយោជកនិងសមាគមពាណិជ្ជកម្មកម្ពុជាបានរកឃើញថា អ្នកដែលធ្វើការដោយ

កម្លាំងកាយត្រូវបានកត់សម្គាល់ថាខ្លះជំនាញទន់ក្នុងការបំពេញការងារ។ ចំណែកបុគ្គលិកខ្លះ ដែលមានចំណេះដឹងបច្ចេកទេស ខ្លះបំណិនប្រាស្រ័យទាក់ទង បំណិនធ្វើសេចក្តីសម្រេច និង បំណិនដោះស្រាយបញ្ហា។

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាមានចក្ខុវិស័យប្រែក្លាយកម្ពុជាទៅជាប្រទេសដែលមានចំណូល មធ្យមកម្រិតខ្ពស់នៅឆ្នាំ២០៣០ និងក្លាយជាប្រទេសមានចំណូលកម្រិតខ្ពស់នៅឆ្នាំ២០៥០ ដែល ត្រូវរុញច្រានដោយកម្លាំងពលកម្មដែលមានទាំងចំណេះដឹងបច្ចេកទេសកម្រិតខ្ពស់និងបំណិន អរូបវន្ត។

ការប្រែប្រួលសង្គម សេដ្ឋកិច្ច នយោបាយ បរិស្ថាន វប្បធម៌ ឧស្សាហកម្ម និងបច្ចេកវិទ្យា គមនាគមន៍ និងព័ត៌មានតម្រូវឱ្យមានការធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្ម និងកែលម្អកម្មវិធីអក្ខរកម្មដែលសង្កត់ ធ្ងន់ទៅលើការចេះអក្សរនិងលេខ ទៅជាកម្មវិធីសិក្សាពេញមួយជីវិតដែលសង្កត់ធ្ងន់លើ បំណិនបច្ចេកទេសវិជ្ជាជីវៈ បំណិនអាជីព និងបំណិនអរូបវន្ត ដែលអ្នកសិក្សាអាចសិក្សានៅ គ្រប់ពេលវេលា គ្រប់ទីកន្លែង និងគ្រប់មធ្យោបាយ ជាពិសេស ការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា គមនាគមន៍ និងព័ត៌មានសម្រាប់គាំទ្រសកម្មភាពសិក្សា។

គោលនយោបាយអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធឆ្នាំ២០០២ បានរួមចំណែកសម្រេចលទ្ធផលខាងលើ នេះ តាមរយៈការផ្តល់ការអប់រំគ្រប់រូបភាព។ វិសាលភាពគោលនយោបាយនេះ នៅមិនទាន់ អាចឆ្លើយតបបានទៅនឹងបរិបទនៃការអភិវឌ្ឍសង្គមសេដ្ឋកិច្ចរបស់ប្រទេស ទោះបីមានភាព ស៊ីចង្វាក់គ្នាទៅនឹងបញ្ញត្តិនៃការសិក្សាពេញមួយជីវិតយ៉ាងណាក៏ដោយ។ គោលនយោបាយ អប់រំក្រៅប្រព័ន្ធឆ្នាំ២០០២ តម្រូវឱ្យធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្ម ដោយត្រូវពង្រីកវិសាលភាព និងយន្តការ មួយចំនួនឱ្យកាន់តែប្រសើរថែមទៀត។

ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងបញ្ហាប្រឈមនិងចក្ខុវិស័យនេះ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាបាន ផ្តួចផ្តើមអភិវឌ្ឍគោលនយោបាយជាតិស្តីពីការសិក្សាពេញមួយជីវិត សំដៅបង្កើនការអភិវឌ្ឍ ធនធានមនុស្សដែលមានសក្តានុពលឈានទៅសម្រេចគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព។ គោលនយោបាយនេះ ទាមទារឱ្យមានកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរួមគ្នាពីគ្រប់ស្ថាប័ន និងភាគីពាក់ព័ន្ធ ទាំងអស់ ដោយផ្ដោតលើការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស ប្រកបដោយគុណភាព និងគុណសម្បទា។ គោលនយោបាយជាតិស្តីពីការសិក្សាពេញមួយជីវិតអាចជាយន្តការប្រទាក់ក្រឡាក្នុងគោលដៅ រួមមួយ ដែលអាចបើកទូលាយឱ្យមានការចូលរួមបានកាន់តែប្រសើរឡើង និងកាន់តែមាន ប្រសិទ្ធភាពថែមទៀត ក្នុងការផ្តល់ឱកាស និងសេវា ព្រមទាំងមានការទទួលស្គាល់ និងឆ្លើយ តបទៅនឹងតម្រូវការរបស់អ្នកទទួលសេវា ក៏ដូចជាទីផ្សារការងារ ជាពិសេស ដល់ក្រុមដែល បាត់បង់ឱកាស។

២. ចក្ខុវិស័យ

គោលនយោបាយជាតិស្តីពីការសិក្សាពេញមួយជីវិតមានចក្ខុវិស័យ អភិវឌ្ឍប្រជាជន កម្ពុជាគ្រប់រូបឱ្យមានវិជ្ជាសម្បទា បំណិនសម្បទា ចរិយាសម្បទា កាយសម្បទា និងគុណសម្បទា ដើម្បីរួមចំណែកបង្កើនសេដ្ឋកិច្ច និងលើកកម្ពស់សុខដុមជីវិតបុគ្គល គ្រួសារ និងសង្គម តាមរយៈ ការផ្តល់ឱកាសសិក្សាពេញមួយជីវិត គ្រប់ពេលវេលា គ្រប់ទីកន្លែង និងគ្រប់មធ្យោបាយ។

៣. គោលបំណង

គោលនយោបាយជាតិស្តីពីការសិក្សាពេញមួយជីវិតមានគោលបំណងផ្តល់ឱកាស និងគាំទ្រឱ្យប្រជាជនគ្រប់រូបទទួលបានការសិក្សាតាមគ្រប់រូបភាពនិងប្រើប្រាស់ចំណេះដឹង តាមជំនាញដែលទទួលបានដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាព គុណភាព ផលិតភាពការងារ និងប្រាក់ ចំណូល ស្របតាមយុគសម័យបច្ចេកវិទ្យាធម្មនាគមន៍ និងព័ត៌មាន និងសង្គមពុទ្ធិ។

៤. គោលដៅ

- ដើម្បីសម្រេចចក្ខុវិស័យនិងគោលបំណងខាងលើ ត្រូវកំណត់គោលដៅដូចខាងក្រោម៖
- ៤.១- ផ្តល់សេវាការសិក្សាពេញមួយជីវិតដល់ប្រជាជនកម្ពុជាគ្រប់រូប។
- ៤.២- អភិវឌ្ឍកម្មវិធីសិក្សាពេញមួយជីវិតឱ្យសម្បូរបែបនិងមានភាពបត់បែន ឆ្លើយតប ទៅនឹងតម្រូវការរបស់អ្នកសិក្សា។
- ៤.៣- អភិវឌ្ឍមជ្ឈមណ្ឌលសិក្សា ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងទីកន្លែងសិក្សាឱ្យបានសមស្រប។
- ៤.៤- បណ្តុះបណ្តាលអ្នកសម្របសម្រួលកម្មវិធីសិក្សាពេញមួយជីវិត ប្រកបដោយ វិជ្ជាជីវៈ។
- ៤.៥- ផ្តល់ការទទួលស្គាល់ ការបញ្ជាក់សុពលភាព និងមានការទទួលស្គាល់គុណភាព ចំណេះដឹង ជំនាញ និងសមត្ថភាពនៃការសិក្សាពេញមួយជីវិតស្របតាមក្របខណ្ឌ គុណវុឌ្ឍិជាតិកម្ពុជាដោយតម្លាភាព យុត្តិធម៌ និងមានសង្គតិភាព។
- ៤.៦- ជំរុញក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ វិស័យឯកជន និងដៃគូអភិវឌ្ឍ ផ្តល់ការគាំទ្រ និង អនុវត្តការសិក្សាពេញមួយជីវិត។

៥. យុទ្ធសាស្ត្រ

យុទ្ធសាស្ត្រសំខាន់ៗខាងក្រោមត្រូវបានកំណត់ក្នុងការអនុវត្ត ដើម្បីសម្រេចនូវគោល បំណងនិងគោលដៅខាងលើ៖

- ៥.១- អភិវឌ្ឍក្របខណ្ឌច្បាប់និងយន្តការ
 - អភិវឌ្ឍនិងពង្រឹងបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដើម្បីធានាការអនុវត្តគោលនយោបាយជាតិ ស្តីពីការសិក្សាពេញមួយជីវិតបានពេញលេញនៅគ្រប់ទីកន្លែង។

- អភិវឌ្ឍយន្តការដឹកនាំ គ្រប់គ្រង និងអនុវត្តឱ្យមានគុណភាពនិងប្រសិទ្ធភាព
- ធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មប្រព័ន្ធពិនិត្យតាមដាននិងវាយតម្លៃដែលមានស្រាប់ ឱ្យមានលក្ខណៈប្រមូលផ្តុំ សង្គតិភាព និងប្រសិទ្ធភាព ដោយមានការចូលរួមពីភាគីពាក់ព័ន្ធ។

៥.២- ផ្តល់សេវាការសិក្សាពេញមួយជីវិតដល់ពលរដ្ឋគ្រប់រូប

- បណ្តុះបណ្តាលវប្បធម៌សិក្សាពេញមួយជីវិតនិងសិទ្ធិទទួលបានការអប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នានៅគ្រប់បណ្តាអង្គភាព គ្រឹះស្ថាន រោងចក្រ សហគ្រាស ក្រសួង និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ
- ផ្តល់សេវាអប់រំក្នុងប្រព័ន្ធ អប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ និងមិនផ្លូវការដល់ពលរដ្ឋគ្រប់រូប ឱ្យទទួលបានអក្ខរកម្ម លេខកូដ បំណិនបច្ចេកទេសវិជ្ជាជីវៈ បំណិនអាជីព និងបំណិនអរូបវន្ត
- ផ្តល់ឱកាសឱ្យប្រជាជនកម្ពុជាគ្រប់រូបនិងអ្នកទទួលសេវា ទទួលបានព័ត៌មានអំពីសេវានិងចំណេះដឹងពីកម្មវិធីសិក្សាពេញមួយជីវិត
- បង្កើនការផ្សព្វផ្សាយអំពីភាពជោគជ័យនិងអ្នកទទួលបានផលប្រយោជន៍ពីការសិក្សាពេញមួយជីវិត
- ពង្រីកសេវារដ្ឋ ឯកជន សហគមន៍ តាមផ្ទះ ពិសេស បង្កើនឱកាសដល់យុវជននិងជនពេញវ័យដើម្បីអភិវឌ្ឍបំណិនវិជ្ជាជីវៈពេញមួយជីវិត
- បង្កើតឱកាសរៀននិងបរិស្ថានរៀនសូត្រសម្រាប់ការអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធដែលផ្តល់ការអប់រំពេញមួយជីវិត
- លើកកម្ពស់របៀបរៀនសូត្រដែលមានភាពទន់ភ្លន់ បត់បែន ទាំងការអប់រំក្នុងប្រព័ន្ធការអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ និងការអប់រំមិនផ្លូវការ និងមានការទទួលស្គាល់សុពលភាព
- ជំរុញការអនុវត្តកម្មវិធីស្ថានចម្លងបន្តជំនាញ
- ផ្តល់ការប្រឹក្សាយោបល់ ការណែនាំអំពីអាជីពការងារនិងជំនាញវិជ្ជាជីវៈ និងការផ្សព្វផ្សាយអំពីការអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេសនិងវិជ្ជាជីវៈ។

៥.៣- អភិវឌ្ឍកម្មវិធីសិក្សាពេញមួយជីវិតឱ្យសម្បូរបែបនិងមានភាពបត់បែនឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការរបស់អ្នកសិក្សា

- ធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មនិងវិសិដ្ឋកម្មកម្មវិធីសិក្សាអប់រំក្នុងប្រព័ន្ធ អប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ និងអប់រំមិនផ្លូវការឱ្យសម្បូរបែប និងមានភាពបត់បែន ដើម្បីឱ្យអ្នកសិក្សាទទួលបានជំនាញសមត្ថភាព គុណតម្លៃ វប្បធម៌ ចំណេះដឹង បញ្ហាយេនឌ័រ ឥរិយាបថសិក្សា និងឆ្លើយតបតម្រូវការសង្គម
- ធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មនិងវិសិដ្ឋកម្មសម្ភារៈបង្រៀននិងរៀន ឱ្យមានសង្គតិភាពស្របតាមនិន្នាការវិវត្តរបស់សង្គម សេដ្ឋកិច្ច
- ស្រាវជ្រាវ កសាង និងអនុវត្តគម្រោងកម្មវិធីនានា ស្របតាមទស្សនាទានការសិក្សាពេញមួយជីវិត

- លើកកម្ពស់កម្មវិធីអក្ខរកម្ម កម្មវិធីសមមូល និងកម្មវិធីកែលម្អគុណភាពនៃជីវិតឱ្យមានគុណភាពឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការអ្នកសិក្សា
- លើកកម្ពស់កម្មវិធីតាមបែបចូលរួមរបស់អ្នកសិក្សានិងគ្រូបង្រៀន ដើម្បីអនុវត្តការរៀនសូត្រ និងបង្កើនប្រាក់ចំណូលសម្រាប់គ្រួសារ
- ជំរុញអភិវឌ្ឍទម្រង់ផ្សេងៗគ្នានៃការបណ្តុះបណ្តាលដែលមានមូលដ្ឋានបែបការងារថ្នាក់រៀននិងការរៀនសូត្រនៅកន្លែងសមស្រប
- បង្កើតកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលសិក្សាពេញមួយជីវិតលើជំនាញបច្ចេកទេសនិងបំណិនអរូបវន្ត
- បង្កើតនិងអនុវត្តកម្មវិធីសិក្សាពេញមួយជីវិត នៅតាមគ្រឹះស្ថានអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេសនិងវិជ្ជាជីវៈ។

៥.៤- អភិវឌ្ឍមជ្ឈមណ្ឌលសិក្សា ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងទីកន្លែងសិក្សាឱ្យបានសមស្រប

- រៀបចំទីកន្លែងសាធារណៈជាទីកន្លែងសម្រាប់ការសិក្សាពេញមួយជីវិត
- រៀបចំហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធនិងបរិស្ថានសិក្សាឱ្យបានសមស្រប ដើម្បីធានាឱ្យបានការងារប្រព្រឹត្តទៅបានល្អ មាននិរន្តរភាព និងប្រសិទ្ធភាព
- បង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលសិក្សាពេញមួយជីវិត រួមទាំងមជ្ឈមណ្ឌលសិក្សាសហគមន៍និងប្រើប្រាស់ទស្សនាទាននៃការសិក្សាពេញមួយជីវិតនៅតាមគ្រឹះស្ថានសិក្សា
- ផ្គត់ផ្គង់សម្ភារៈបម្រើការសិក្សាពេញមួយជីវិត
- រៀបចំសម្ភារៈបរិក្ខារអប់រំឱ្យឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការអ្នកសិក្សាមានពិការភាពនិងការយកចិត្តទុកដាក់លើបញ្ហាយេនឌ័រ
- ផ្តល់បរិយាកាសសិក្សាដែលមានសុវត្ថិភាព អហិង្សា និងបរិយាបន្នប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា
- ជំរុញសហគមន៍ឱ្យចូលរួមក្នុងដំណើរការរៀបចំទីកន្លែងសិក្សាពេញមួយជីវិត
- ធានាឱ្យថ្នាក់រៀន កន្លែងសិក្សា និងមជ្ឈមណ្ឌលសិក្សាមានសម្ភារៈប្រើប្រាស់គ្រប់គ្រាន់ និងមានបច្ចេកវិទ្យាសមស្រប
- រៀបចំនិងធានាឱ្យមជ្ឈមណ្ឌលវាយតម្លៃផ្អែកលើសមត្ថភាព មានធនធានសម្រាប់ផ្តល់សេវាវាយតម្លៃសមត្ថភាពប្រកបដោយគុណភាព ស្របតាមបច្ចេកវិទ្យា និងលក្ខខណ្ឌតម្រូវការនៃទីផ្សារការងារ/ប្រព័ន្ធធានាគុណភាព។

៥.៥- បណ្តុះបណ្តាលអ្នកសម្របសម្រួលកម្មវិធីសិក្សាពេញមួយជីវិតប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈ

- ជំរុញការបណ្តុះបណ្តាល តម្រង់ទិសការអនុវត្ត ឱ្យមានការយល់ដឹងពីវិធីសាស្ត្របង្រៀននិងកម្មសិក្សាប្រតិបត្តិ
- អភិវឌ្ឍសមត្ថភាពដល់អ្នកផ្តល់សេវាអំពីបំណិនជំនាញមុខរបរវាយៗ ជំនាញវិជ្ជាជីវៈ ដើម្បីធានាដំណើរការនៃការសិក្សាពេញមួយជីវិតប្រកបដោយគុណភាពនិងប្រសិទ្ធភាព

- លើកកម្ពស់សមត្ថភាពគ្រូតាមរយៈការបណ្តុះបណ្តាល និងតម្រង់ទិសមុនឬក្នុងពេលអនុវត្តកម្មវិធីលើវិធីសាស្ត្របង្រៀននិងកម្មសិក្សាប្រតិបត្តិ
- លើកកម្ពស់សមត្ថភាពអ្នកវាយតម្លៃផ្នែកលើសមត្ថភាព តាមរយៈការបណ្តុះបណ្តាលទាំងវិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃសមត្ថភាព និងជំនាញបច្ចេកវិទ្យា។

៥.៦. ផ្តល់ការទទួលស្គាល់ ការបញ្ជាក់សុពលភាព និងមានការទទួលស្គាល់គុណភាពនៃការសិក្សាពេញមួយជីវិតដោយតម្លាភាព យុត្តិធម៌ និងមានសង្គតិភាព

- បង្កើតយន្តការថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដើម្បីផ្តល់វិញ្ញាបនបត្រឬលិខិតទទួលស្គាល់ដល់អ្នកអនុវត្តកម្មវិធី
- ជំរុញនិងទទួលស្គាល់ការសិក្សាដែលមានពីមុននិងសមត្ថភាពនាពេលបច្ចុប្បន្ន
- បង្កើនការយល់ដឹងអំពីប្រព័ន្ធអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេសនិងវិជ្ជាជីវៈ
- បង្កើនឱកាសនិងការចុះឈ្មោះចូលរៀនក្នុងប្រព័ន្ធអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេសនិងវិជ្ជាជីវៈ ដោយផ្តល់នូវជម្រើសផ្សេងៗមានភាពបត់បែន
- អភិវឌ្ឍក្របខណ្ឌវាយតម្លៃអក្ខរកម្មនិងឧបករណ៍នានា ដើម្បីវាយតម្លៃកម្រិតជំនាញផ្នែកលើលទ្ធផលសិក្សា
- ទទួលស្គាល់លទ្ធផលនិងសមត្ថភាពរបស់អ្នកទទួលសេវាការសិក្សាពេញមួយជីវិតតាមគ្រប់រូបភាព។

៥.៧. ជំរុញក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ សម្រាប់គាំទ្រការសិក្សាពេញមួយជីវិត

- ចលនាក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ អប់រំក្នុងប្រព័ន្ធ និងឧត្តមសិក្សា ដើម្បីគាំទ្រនិងលើកទឹកចិត្តដល់ប្រជាជនកម្ពុជាគ្រប់រូបឱ្យទទួលបានការសិក្សាពេញមួយជីវិត
- ពង្រឹងស្ថាប័ននៃការសិក្សាពេញមួយជីវិត ឱ្យមានការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយគុណភាពនិងប្រសិទ្ធភាព
- សហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីកៀរគរការគាំទ្រទាំងផ្នែកធនធាននិងបច្ចេកទេស
- សម្របសម្រួលនិងសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងដៃគូអភិវឌ្ឍក្នុងការបង្កើតសង្គមពុទ្ធិ
- សហការនិងតាមដានកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលធនធានមនុស្សសម្រាប់បម្រើឱ្យការសិក្សាពេញមួយជីវិត
- ធានាថាការសិក្សាពេញមួយជីវិតត្រូវបានដាក់បញ្ចូលក្នុងផែនការអភិវឌ្ឍ៥ឆ្នាំនិងកម្មវិធីវិនិយោគ៣ឆ្នាំរំកិលរបស់គ្រប់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ
- លើកទឹកចិត្តបុគ្គលិកនិងវិនិយោគិនឱ្យបង្កើនគុណវុឌ្ឍិពីមួយកម្រិតទៅមួយកម្រិតស្របតាមក្របខណ្ឌគុណវុឌ្ឍិជាតិ។

៥.៨- លើកកម្ពស់វប្បធម៌រស់នៅជាពលរដ្ឋសកល

- ចលនាពលរដ្ឋគ្រប់រូប ពិសេស យុវជនឱ្យចូលរួមក្នុងការងារស្ម័គ្រចិត្តតាមគ្រប់រូបភាព
- បណ្តុះវប្បធម៌ចែករំលែកចំណេះដឹង បទពិសោធន៍ ដោយស្ម័គ្រចិត្ត ពីក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ វិស័យឯកជន និងសង្គមស៊ីវិល
- បង្កើនការទាក់ទាញ ជំរុញ និងលើកទឹកចិត្តដល់បុគ្គលិកស្ថាប័នរដ្ឋនិងឯកជនឱ្យអនុវត្តការសិក្សាពេញមួយជីវិត
- លើកទឹកចិត្តឱ្យពលរដ្ឋគ្រប់រូប ពិសេស ក្រុមជនបាត់បង់ឱកាសបានចូលរួមនិងបានទទួលផលប្រយោជន៍ពីកម្មវិធីសិក្សាពេញមួយជីវិត
- បង្កើនឱកាសទទួលបានការងារធ្វើសម្រាប់អ្នកដែលបានឆ្លងកាត់ប្រព័ន្ធបណ្តុះបណ្តាលច្បាស់លាស់ ដោយលើកទឹកចិត្ត និងផ្តល់អាទិភាពដល់អ្នកធ្វើការងារស្ម័គ្រចិត្ត
- លើកទឹកចិត្តដល់គ្រួសារ សហគមន៍ ឱ្យស្រឡាញ់ការសិក្សាពេញមួយជីវិត លុបបំបាត់ការរើសអើងគ្រប់រូបភាព និងរស់នៅប្រកបដោយសុខដុម។

៥.៩- លើកកម្ពស់សមភាព សមធម៌ យេនឌ័រ និងបរិយាបន្ន

- បង្កឱកាសដល់ក្រុមជនបាត់បង់ឱកាសទទួលបានការសិក្សាពេញមួយជីវិត
- ផ្តល់អាទិភាពដល់សិស្សដែលបានបោះបង់ការសិក្សា ក្រុមជនងាយរងគ្រោះ ជនជាតិដើមភាគតិច ពលករចំណាកស្រុក អ្នកគ្មានការងារ និងក្រុមបាត់បង់ឱកាសដើម្បីទទួលបានជំនាញមុខរបរងាយៗ ជំនាញបច្ចេកទេសនិងវិជ្ជាជីវៈ
- បង្កើតឱកាសនិងស្តារនីតិសម្បទាដល់ជនរងគ្រោះ តាមរយៈការផ្តល់ជំនាញវិជ្ជាជីវៈ និងជំនាញមុខរបរងាយៗ
- ជំរុញសមភាពយេនឌ័រនិងបរិយាបន្នក្នុងដំណើរការសិក្សាពេញមួយជីវិត។

៥.១០- លើកកម្ពស់ការអប់រំតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា

- ផ្សព្វផ្សាយនិងលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងពីគោលនយោបាយជាតិស្តីពីការសិក្សាពេញមួយជីវិត
- ផ្តល់ព័ត៌មានតាមបណ្តាញផ្សព្វផ្សាយជាប្រចាំ ពាក់ព័ន្ធនឹងចំណេះដឹងវិជ្ជាជីវៈ បច្ចេកទេស វិទ្យាសាស្ត្រ អប់រំ វប្បធម៌ សាសនា និងបណ្តាព័ត៌មានផ្សេងៗទៀត
- ជំរុញនិងរៀបចំអត្ថបទមេរៀន ជំនាញមុខរបរ ជំនាញវិជ្ជាជីវៈ បទពិសោធន៍ផ្សេងៗ និងអត្ថបទអប់រំ សម្រាប់ការអប់រំពេញមួយជីវិត តាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា
- ជំរុញការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធព័ត៌មានវិទ្យា ការបង្កើតប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការសិក្សាតាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក ជាពិសេស បច្ចេកវិទ្យាចល័ត សម្រាប់កម្មវិធីអប់រំផ្សេងៗ។

៥.១១- ជំរុញវិស័យឯកជន ដៃគូអភិវឌ្ឍ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលចូលរួមផ្តល់សេវា សិក្សាពេញមួយជីវិត

- លើកទឹកចិត្តម្ចាស់សហគ្រាស ក្រុមហ៊ុន រោងចក្រ សិប្បកម្ម កសិដ្ឋាន និងវិស័យ ឯកជនផ្សេងទៀត ឱ្យឧបត្ថម្ភ គាំទ្រ និងចូលរួមសិក្សាពេញមួយជីវិត
- សហការជាមួយអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនិងដៃគូអភិវឌ្ឍ គាំទ្រការសិក្សាពេញ មួយជីវិត
- កសាងបណ្តាញការងារជាមួយអ្នកផ្តល់សេវាក្នុងតំបន់ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ ការអភិវឌ្ឍកម្មវិធីសិក្សាពេញមួយជីវិត
- សហការនិងគាំទ្រការផ្តួចផ្តើមជាមួយមាតាបិតានិងសហគមន៍ ឱ្យមានកម្មវិធីសិក្សា ពេញមួយជីវិត
- ជំរុញសហគ្រាស គ្រឹះស្ថាន ឱ្យផ្តល់ និងបង្កើតឱកាសដល់កម្មករ និយោជិត ឱ្យ ទទួលបានការសិក្សាពេញមួយជីវិត
- លើកកម្ពស់កម្មវិធីសិក្សាពេញមួយជីវិត ដោយសហការជាមួយសង្គមស៊ីវិល ផ្នែក ឯកជន និងអ្នកផ្តល់សេវានានា
- ពង្រឹងនិងពង្រីកសហគ្រិនភាពដល់ក្រុមគោលដៅ។

៦- ផែនការសកម្មភាព

ដើម្បីសម្រេចបាននូវចក្ខុវិស័យ គោលបំណង គោលដៅ និងយុទ្ធសាស្ត្រនៃគោល នយោបាយនេះ ផែនការដែលត្រូវអនុវត្តចាំបាច់រួមមាន៖

៦.១- ការបង្កើតយន្តការ

- បង្កើតគណៈកម្មាធិការជាតិសម្រាប់ការសិក្សាពេញមួយជីវិត។

៦.២- ការបង្កើតក្របខណ្ឌគតិយុត្ត

- គណៈកម្មាធិការជាតិសម្រាប់ការសិក្សាពេញមួយជីវិត ត្រូវដឹកនាំដោយនាយក រដ្ឋមន្ត្រីឬឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រីដែលជាប្រធាន និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ជាអនុប្រធានប្រចាំការ
- ការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់គណៈកម្មាធិការជាតិសម្រាប់ការសិក្សាពេញមួយ ជីវិត ត្រូវកំណត់ដោយព្រះរាជក្រឹត្យ
- គណៈកម្មាធិការជាតិសម្រាប់ការសិក្សាពេញមួយជីវិតត្រូវកំណត់និងប្រើប្រាស់ យន្តការដែលមានស្រាប់ នៅថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ និងឃុំ សង្កាត់
- កសាងបទដ្ឋានគតិយុត្ត។

៦.៣- ការគាំទ្រហិរញ្ញវត្ថុ

ដើម្បីគាំទ្រយន្តការនិងដំណើរការសកម្មភាពតាមយុទ្ធសាស្ត្រនីមួយៗ គោលនយោបាយនេះត្រូវមានថវិកាដែលបានមកពីប្រភព៖

- ថវិការបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យអប់រំនិងក្រសួងពាក់ព័ន្ធ
- ថវិការដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ
- ថវិកាដៃគូអភិវឌ្ឍ វិភាគទានពីវិស័យឯកជន សហគមន៍ ព្រមទាំងថវិកាមកពីប្រភពផ្សេងៗទៀត។

៦.៤- ការបណ្តុះបណ្តាលធនធានមនុស្ស

ដើម្បីធានាប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្តគោលនយោបាយជាតិស្តីពីការសិក្សាពេញមួយជីវិត ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់បណ្តុះបណ្តាលធនធានមនុស្សលើការងារគ្រប់គ្រង ការរៀបចំផែនការ ការសម្របសម្រួល ការធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្ម និងកែលម្អកម្មវិធីសិក្សាអប់រំក្នុងប្រព័ន្ធអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ និងអប់រំមិនផ្លូវការឱ្យសម្បូរបែប និងមានភាពបត់បែន តាមគ្រប់រូបភាពសំដៅលើកកម្ពស់ការសិក្សាពេញមួយជីវិត។

៦.៥- ដំណើរការអនុវត្តគម្រោង

រៀបចំផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការសិក្សាពេញមួយជីវិតរយៈពេលខ្លី រយៈពេលមធ្យម និងរយៈពេលវែង ដោយមានការសិក្សាស្រាវជ្រាវ និងពិគ្រោះយោបល់ពីអ្នកពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីទទួលបានការគាំទ្រនិងធានាប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្តគោលនយោបាយជាតិស្តីពីការសិក្សាពេញមួយជីវិត។ ផែនការនេះ ត្រូវឆ្លុះបញ្ចាំងពីចក្ខុវិស័យរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ក្នុងការលើកកម្ពស់ការសិក្សាពេញមួយជីវិតរបស់ប្រជាជនកម្ពុជានិងឆ្លើយតបទៅនឹងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍជាតិ ព្រមទាំងត្រូវអនុវត្តនៅក្នុងក្របខណ្ឌកម្មវិធីនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលផងដែរ។

៧- ការតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងការវាយតម្លៃ

ដើម្បីអនុវត្តគោលនយោបាយជាតិស្តីពីការសិក្សាពេញមួយជីវិតឱ្យមានគុណភាពនិងប្រសិទ្ធភាព ចាំបាច់ត្រូវមានប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យ តាមដាន និងវាយតម្លៃ ការពិនិត្យឡើងវិញ និងសំណើកែលម្អការអនុវត្តដោយផ្ដោតលើ៖

- គោលដៅនិងយុទ្ធសាស្ត្រនៃគោលនយោបាយជាតិស្តីពីការសិក្សាពេញមួយជីវិត
- ស្ថានភាពនៃផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការសិក្សាពេញមួយជីវិត
- ការចូលរួមរបស់អ្នកទទួលសេវា អ្នកផ្តល់សេវា និងភាគីពាក់ព័ន្ធ
- របាយការណ៍វឌ្ឍនភាពនៃការសិក្សាពេញមួយជីវិត

- លទ្ធផលដែលទទួលបានធៀបនឹងចំណុចដៅ
- របាយការណ៍ពិនិត្យឡើងវិញស្តីពីការអនុវត្តការសិក្សាពេញមួយជីវិត
- ផលប្រយោជន៍ដែលទទួលបានពីការអនុវត្តគោលនយោបាយជាតិស្តីពីការសិក្សាពេញមួយជីវិត។

៨. សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

គោលនយោបាយជាតិស្តីពីការសិក្សាពេញមួយជីវិត ជាផែនទីបង្ហាញផ្លូវសម្រាប់អភិវឌ្ឍសង្គមនិងធនធានមនុស្ស ឆ្ពោះទៅកាន់សុខសន្តិភាពនិងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព។ ដើម្បីសម្រេចបាននូវគោលនយោបាយនេះ ទាមទារឱ្យក្រសួង ស្ថាប័ន និងភាគីពាក់ព័ន្ធគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់មានកិច្ចសហការនិងគាំទ្រដោយយកចិត្តទុកដាក់ខ្ពស់។ ជាងនេះទៅទៀត គោលនយោបាយតម្រូវឱ្យមានយន្តការនិងបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដើម្បីបង្កើតក្រុមប្រឹក្សាអង្គការគាំទ្រ ក្នុងការសម្របសម្រួលការងារ ការធ្វើផែនការយុទ្ធសាស្ត្រជាតិ ការផ្សព្វផ្សាយឱ្យបានទូលំទូលាយ និងការកៀរគរជំនួយពីគ្រប់មជ្ឈដ្ឋាន សំដៅលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្តគោលនយោបាយជាតិស្តីពីការសិក្សាពេញមួយជីវិត។

គោលនយោបាយជាតិស្តីពីការសិក្សាពេញមួយជីវិត ជំរុញឱ្យប្រជាជនកម្ពុជាត្រូវជាប្រជាពលរដ្ឋសកលស្របតាមតម្រូវការសង្គមនិងនិន្នាការវិវត្តរបស់សកលលោក ពិសេសបរិបទទីផ្សារការងារដែលត្រូវការវិជ្ជាសម្បទា បំណិនសម្បទា ចរិយាសម្បទា កាយសម្បទា និងគុណសម្បទា។ បុគ្គលម្នាក់ៗត្រូវអភិវឌ្ឍទាំងជំនាញរឹងនិងជំនាញទន់ ដើម្បីអនុវត្តការងារឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព និងលើកកម្ពស់គុណភាពនៃជីវិតនៅក្នុងបរិបទសង្គមព័ទ្ធជុំវិញ។

សន្ទានុក្រម

កម្មវិធីស្ថានចម្លង គឺជាកម្មវិធីសំខាន់ត្រូវបានរៀបចំឡើងក្នុងគោលបំណងផ្តល់ស្ថានចំណេះដឹងឬវិលទៅ
រកការអប់រំក្នុងប្រព័ន្ធ ក្រៅប្រព័ន្ធ និងមិនផ្លូវការ ព្រមទាំងការបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស
និងវិជ្ជាជីវៈ ដើម្បីឱ្យពួកគេវិលត្រឡប់ទៅសាលារៀនមានជំនាញថ្មី សំដៅលើកម្ពស់
ចំណេះដឹង បង្កើនប្រាក់ចំណូល និងកសាងអាជីពការងារសមរម្យនៅពេលអនាគត។

ក្របខណ្ឌគុណវុឌ្ឍិជាតិ សំដៅដល់លិខិតូបករណ៍សម្រាប់ធ្វើការអភិវឌ្ឍនិងចំណាត់ថ្នាក់គុណវុឌ្ឍិ ដោយ
អាស្រ័យទៅនឹងកម្រងលក្ខណវិនិច្ឆ័យនៃការសិក្សាដែលសម្រេចបានតាមកម្រិតនីមួយៗ
ដោយកម្រងលក្ខណវិនិច្ឆ័យនោះបានបញ្ជាក់ជាលក្ខណៈទូទៅ នៅក្នុងការពណ៌នា
គុណវុឌ្ឍិ ក្នុងកម្រិតនីមួយៗនៃក្របខណ្ឌគុណវុឌ្ឍិ។

កាយសម្បទា សំដៅដល់រូបរាងកាយពេញលេញនិងសុខភាពរឹងមាំល្អ។

គុណសម្បទា សំដៅដល់ការបរិបូរណ៍ដោយសេចក្តីល្អ សេចក្តីបរិសុទ្ធ។

ចរិយាសម្បទា សំដៅដល់អត្តចរិត មនោសញ្ចេតនា ដែលសិស្សានុសិស្សត្រូវចេះប្រកាន់យកក្នុង
ស្ថានភាពជាក់ស្តែងមួយ ដើម្បីដាក់ចេញនូវវិធានការឬដំណោះស្រាយសមស្របនិង
ស្មើភាពជាមួយដៃគូ។

ជំនាញទន់/បំណិនអរូបវន្ត សំដៅដល់ជំនាញមិនមែនបច្ចេកទេសដែលបុគ្គលម្នាក់ៗត្រូវការចាំបាច់ដើម្បី
ប្រតិបត្តិការងារឱ្យត្រូវតាមតម្រូវការក្នុងកន្លែងការងារនិងសង្គម ដែលជំនាញទាំងនេះ
អាចផ្ទេរនិងយកទៅអនុវត្តនៅគ្រប់ការងារ និងឧស្សាហកម្មទៅតាមកម្រិតដែលគេ
បានកំណត់។

ជំនាញរឹង សំដៅដល់ជំនាញបច្ចេកទេសដែលបុគ្គលម្នាក់ៗត្រូវការចាំបាច់ ដើម្បីប្រតិបត្តិការងារ
ឱ្យត្រូវតាមតម្រូវការក្នុងកន្លែងការងារនិងសង្គម ដែលជំនាញទាំងនេះអាចផ្ទេរនិង
យកទៅអនុវត្តនៅគ្រប់ការងារ និងឧស្សាហកម្មទៅតាមកម្រិតដែលគេបានកំណត់។

បំណិនសម្បទា សំដៅដល់ភាពប៉ិនប្រសប់ ដែលសិស្សានុសិស្សទទួលបានពីកម្មវិធីអប់រំហើយអាច
យកទៅអនុវត្តក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃរបស់ខ្លួនបាន។

វិជ្ជាសម្បទា សំដៅដល់ចំណេះដឹងដែលសិស្សានុសិស្សទទួលបានពីកម្មវិធីអប់រំ ហើយអាចយក
ទៅអនុវត្តក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃរបស់ខ្លួនបាន។

ការអប់រំបរិយាបន្ន សំដៅដល់ដំណើរការដោះស្រាយនិងឆ្លើយតបទៅនឹងសេចក្តីត្រូវការផ្សេងៗគ្នារបស់
បុគ្គលនិងក្រុមនានាតាមរយៈការលើកកម្ពស់ការចូលរួមក្នុងការសិក្សា វប្បធម៌ និង
សហគមន៍ និងការកាត់បន្ថយ និងលុបបំបាត់ការបំភ្លេចចោលឬដាត់ចេញពីប្រព័ន្ធ
អប់រំ។ ការអប់រំនេះទាមទារឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរនិងកែសម្រួលខ្លឹមសារមេរៀន យុទ្ធវិធី
ទម្រង់ និងយុទ្ធសាស្ត្រដើម្បីបញ្ចូលជនគ្រប់រូបទៅក្នុងប្រព័ន្ធអប់រំ។ ការអប់រំបរិយាបន្ន
គឺជាដំណើរការពង្រីកសមត្ថភាពរបស់ប្រព័ន្ធអប់រំក្នុងការផ្តល់សេវាកម្មដល់អ្នកសិក្សា
គ្រប់រូប។

